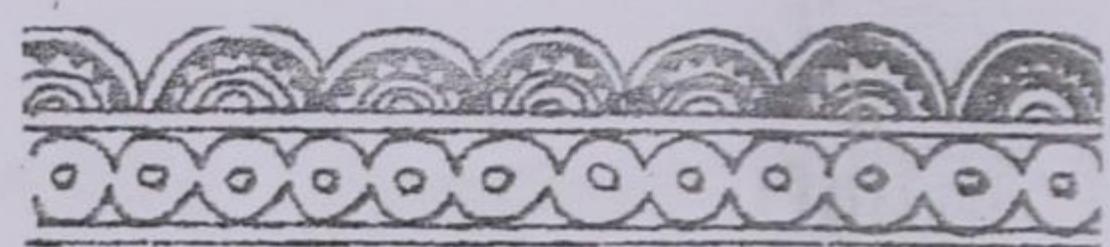

ΚΟΝΙΤΣΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

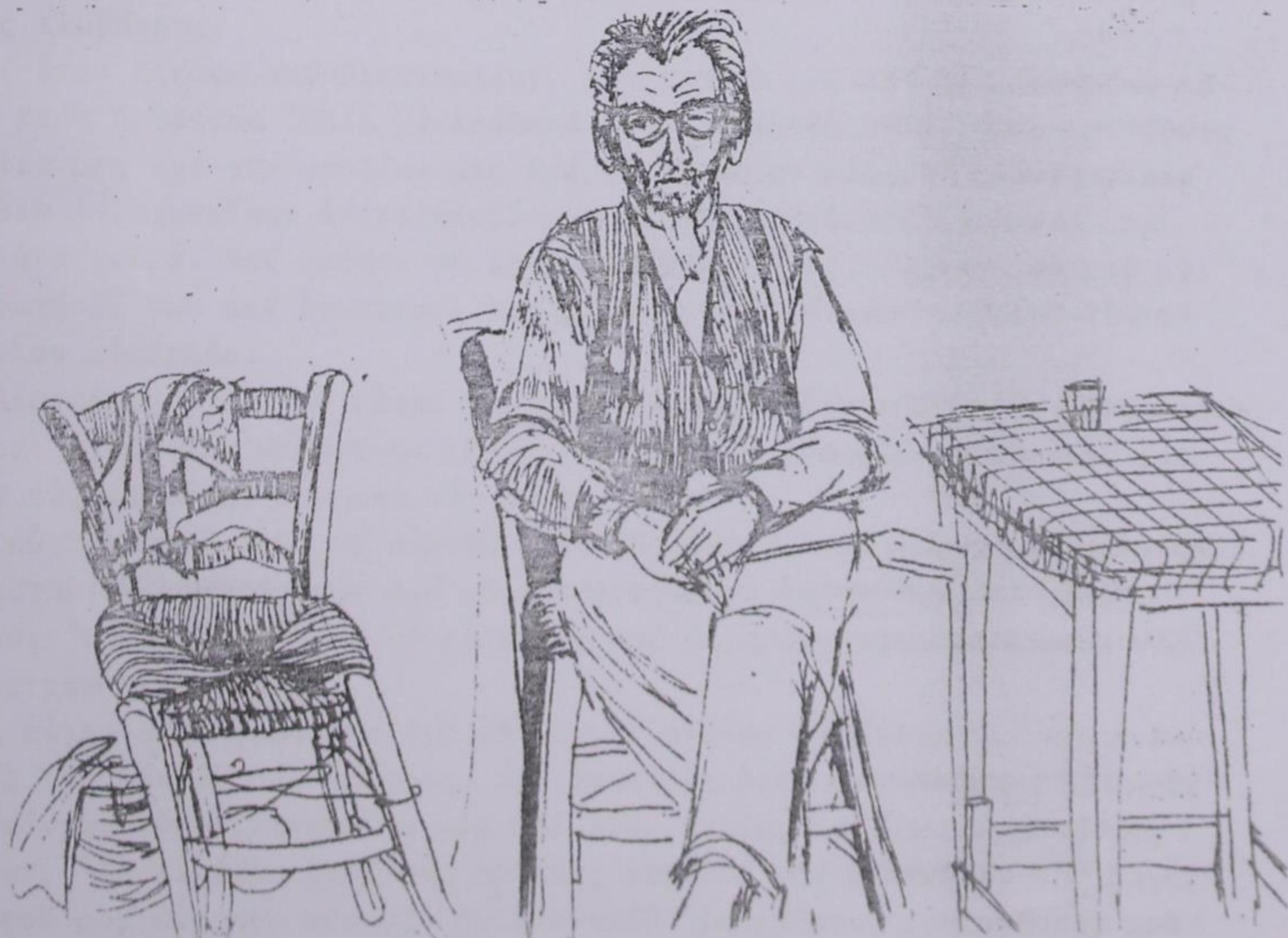
"ΚΟΝΙΤΣΑ"
ΕΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΠΑΡΚΙΑΝ ΚΟΝΙΤΣΗΣ
ΤΡΑΦΕΙΑ ΒΥΣΣΗΣ & ΚΑΪΡΗ 2
ΑΘΗΝΑΙ

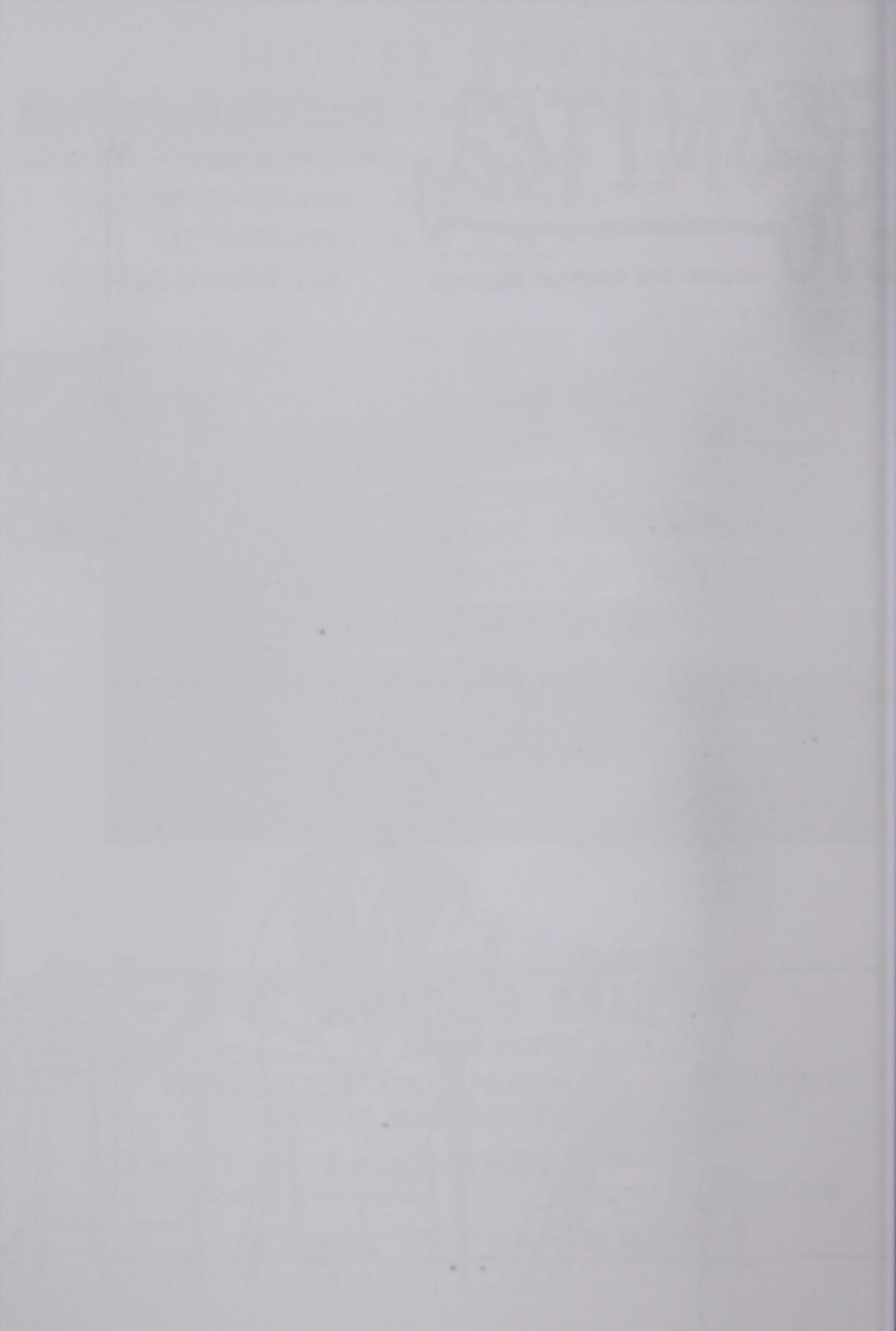

ΙΟΥΛΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

1972-ΕΤΟΣ ΙΑ:

Άρ. Φύλλου Ι23-Ι29

Ὁ οὐρανού ρχης Δεράκης Γράφε πρὸς τὴν Φαρινάτες

Ἄγαπητοί Κύριοι,

Τήν ἀπό 13-1-41 ἐκεστολήν σας Ἑλαῖον καὶ σᾶς εὐχαριστῶ θερμότατα γιὰ τὰς καλὰς σας ἐκφράσεις.

Δέν στενοχωρήθηκα διὰ τὸν τραυματισμόν μου, ὃσον ἐυτοχωρήθην διέτε δέν πῦτονησα νὰ ξαναῦδω τὰ ἐλευθερωθέντα ἀγαπητά χωρὶς τῆς Πένσου. Ἐλεῖται ὅμως ὁ "Υψιστος νὲ μέ ἀξιώσῃ τῆς χαρᾶς νὰ ξανάλιθω μαζό οας, μετά τὸν ιηπόρον, σύν θεῷ τέρμα τοῦ πολέμου.

Μέ τὸ ἀγαπητό χωριό σας φυσικά συνεδέθην ἰδιαιτέρως, ἀφ'οῦ τὸ αἷμα μου ἐπότησε τὸ ἔδαφός σας. Καὶ ἡ σκέψης μου καὶ αἱ εὐχαῖς μου εἶναι πάντα κοντά σας.

Τήν ἀπαγωγήν του Προέδρου τῆς Κοινότητός σας, ἀδιάβασε εἰς τὰς ἑφταμερίδας καὶ ἔκυπρήθην σφόδρα" οἱ ἄνανδροι εἰσβολεῖς, ἀνέκανον νὰ μᾶς ἀντιμετωπίσουν εἰς τέ πεδία τῶν μαχῶν, ἐξαπέλυσαν τήν μισαρβητά των κατά ἀμάχων. Εστι δικής ὁφθαλμός ὅμως. Καὶ εὑχομαὶ ὁ Πρόεδρός σας νὰ ἐκανέλθῃ σῶος καὶ ὑγιής.

Σᾶς ἀποστέλω διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς δρχ. 500 ὡς πρώτην ὁδοῖν διὰ τήν ἀγοράν ἑλαῖου καὶ ἀφιέρωσιν του εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ 'Ιεροῦ Ναοῦ τῆς Παναγίας Κλαδόρρης.

υ

Καὶ ὅταν ἐξέλθω τοῦ Νοσοκομείου, θά ἀγοράσω καὶ θά σᾶς ἀποστέλλω τὰ διὰ τόν Ναὸν Προφήτου Ἡλία ἀφιερώματά μου. 'Λασφαλῶς θεία χάρις κατηύθυνε τήν σκέψιν μας καὶ τήν καρδίαν μας διὰ νὰ προβλημεν εἰς τήν εὐλογηθεῖσαν καὶ θεδεν ἐνισχυθεῖσαν ἀντεπίθεσιν μας, μέ τὰς ἐλαχίστας δυνάμεις πού εἴχομεν ἀνά χεῖρα. Καὶ πρέπει νὰ εὐχαριστήσωμεν τοῦς 'Αγίους μας ποὺ μέ τῇ ἐπιφοιτήσει των καὶ ἐνισχύσει των ἐσχομεν τήν δύναμιν νὰ ξετιγάξουμεν τόν ὑπουλον εἰσβολέα.

'Ιδιαιτέρως ἔγω, πού εἶναι θαῦμα πᾶς ἐσώθην, ἔχω τήν Ἱεράν ὑποχρέωσιν νὰ θυμᾶμας πάντα τήν καλωσύνην τῶν 'Αγίων καὶ νὰ ἐκφράζω λόγοις καὶ ἔργοις τήν εὐγνωμοσύνην μου καὶ τήν πίστιν μου.

Θά εὐχαριστηθῶ πολὺ νὰ εὑρεθῶ κατὰ τὰς ἑορτάς τοῦ Προφήτου 'Ηλία καὶ τοῦ Μοναστηρίου μεταξύ ὑμῶν διὰ νὰ συνεορτάσωμεν ἐλευθέρως ἐπὶ ἔδαφούς ἐλευθέρου. 'Ο "Υψιστος εἴθε νά ενδοκήσῃ καὶ ἐπιτρέψῃ τήν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐπεθυμίας μου ταῦτης.

Σᾶς εὐχαριστῶ θερμότατα διὰ τήν Χριστιανικήν σκέψιν σας, ὅπως ἐνώσετε πρός τὰς ἴδιες μου δεήσεις, τὰς ὑμετέρας ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς φυχῆς τῶν τεθνεόντων τῆς οἰκογενείας μου καὶ ὑπέρ ὑγείας καὶ μακροημερεύσεως τῶν ζώντων. 'Ιδιαιτέρως ζητῶ τὰς δεήσεις σας διὰ τήν ἀνάπτασιν τῆς φυχῆς τοῦ ἀδελφοῦ μου Μιχαήλ, νεαροῦ 'Αειωματικοῦ 'Αεροπόρου, φονευθέντος πρό-

"Η μητέρα μου ζύγιζε
μέσα μου, τήν πίστη στό Θεό"

-2-

'Ο Πατριάρχης άφηγεται

"Στήν Κόνιτσα ζοῦσε ή γιαγιά μου - μάρτυρα μας - ή Εύφρωσύνη, ένας θεῖος μας καθ' τόν ἀγαπούσαμε Ιδιαίτερα καὶ μιᾶς θείας καύ τραγουδοῦσε ήρωϊκά τραγούδια, τά τραγούδια τῶν ἀτρόμητων Κλεφτῶν, πού δέν σίχαν παύσαε νά ζοῦν ἔλευθεροι στά βουνά. Στίς διακοπές μας πηγαίναμε στήν Κόνιτσα. Μαζί ήταν διακοπές πού τίς περιμέναμε πολύ.

"Η μητέρα μας ήταν έκεινη πού ζύγιζε μέσα μας τήν πίστη στό Θεό. Η πίστη τής ήταν διακοπής, μεταδοτική. Τά βράδυα για νά μας κοιμίσῃ τραγουδοῦσε χαμηλόφωνα ἐκκλησιαστικούς φαλμούς. Μάς μιλοῦσε γιά τόν "Άγιο Κοσμᾶ", τόν Κοσμᾶ τόν Αίτωλο, πού πρίν από ἔναν αἰώνα εἶχε ξαθει στά Τσαραπλανά".

Θέλεις νά σταθῇ κανείς πολύ στά κηρύγματα τοῦ Κοσμᾶ γιατί ούσιαστικά τό μήνυμά του, εἶναι καὶ μήνυμα τοῦ 'Αθηναγόρα. Οι δύο ἀγάπες, ἀχώριστες, ή συναίσθηση τής κοινωνικῆς εύθύνης, ὁ σεβασμός πρός τήν γυναικα, ή κλέση πρός τήν μάθηση καὶ ή βεβαιότης πώς ή ἀνάπτυξη τοῦ ἀτόμου δόηγεται στήν ἐνσχυση τής πεστεώς του. Ο Κοσμᾶς ἔδρυσε δέκα γυμνάσια καὶ πάνω ἀπό διακοπές κοινοτικά σχολεῖα, μεταξύ τῶν δύοιων καὶ τῶν Τσαραπλανῶν.

"Ετοι ὁ 'Αριστοκλῆς Σπύρου, πήγαινε στό σχολεῖο τῶν Τσαραπλανῶν, πού εἶχε ιδρύσει ὁ "Άγιος Κοσμᾶς" ἔναν αἰώνα πρίν. "Εἶχα μιά δασκάλα", θυμάται ὁ 'Αθηναγόρας, "πού τήν εὔρισκα πολύ ὄμορφη. Τήν ξαναεῖδα τό 1963, ὅταν ἐπεσκέφθηκα τό χωριό μου, κατά τό ταξίδι μου στήν 'Ελλάδα. Κόντευε σχεδόν τάξις ἑκατό χρόνια, κοκκαλιάρα, τυφλή, ἀλλά με ὅλη ἔκεινη τήν εύφυΐα, πού τήν ἔχαρακτήριζε. Τής εἶπα πόσο ὄμορφη μοῦ φαινόταν ὅταν ήμουν παιδί. Αύτη ή καθυστερημένη ὄμοργία τήν ἔξειληξε"

"Ἐπειτα ἀπό σπουδές δύο ἔτῶν στό σχολεῖο τῶν Τσαραπλανῶν, γράφει ὁ Κλεμάν, ὁ 'Αριστοκλῆς Σπύρου, σπουδάζει ἀπό τό 1895 ἕως τό 1899 στό σχολαρχεῖο τής Κονίτσης. Άλλαξ τό 1899 ξαφνικά οἱ σπουδές του διεκπεριόνται παρ' ὅληγο δέ καὶ αὐτή ή ζωή του.

Βμήνου ἐν τῷ πρός τήν πατρίδα ὑπηρεσίᾳ καὶ οὐτινος ὁ πρόωρος καὶ ἀσκοπος θάνατος πολύ με ἐλύπησε καὶ με λυπεῖ κατοι δὲ θεός με ἡξίωσε νά ἔδω τιμωρημένους τούς κυρίους ὑπαίτιους τοῦ θανάτου του τούς 'Ιταλούς.

Βύχμενος εἰς ὅλους τούς κατοίκους τοῦ χωρίου Φούρκας πᾶσαν εύτυχιαν, σᾶς παρακαλῶ κ. 'Δυτριπρεδρε ὅπως δεχθῆτε τούς φιλικούς μου καιρετισμούς καὶ ὅπως διαβιβάσητε τούτους εἰς ὅλους τούς συγχωριανούς σας.

Με πολλήν ἀγάπην

Συντ/ρυπης Δαβέακης Ε.

† Αθηναγόρας ά'

Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ φυσιογνωμία του Οἰκουμενικού Πατριάρχου Αθηναγόρα του Α' έξελιπε. Ήδεσπόζουσα μορφή του Φαναρίου, ό πνευματικός ήγέτης έκατομμυρίων ανά τὸν κόσμο Ὁρθοδόξων, ό έμπνευστής και πρωτοπόρος σκαπανεύς τῆς Ἐνόπλης και Ἐνώσεως τῶν Ἔκκλησιῶν, ξεδήμησε εἰς Κύριον σέ θαθύτατο γῆρας, ἀλλά διατηρῶν ἀκμαίας τίς πνευματικές του δυνάμεις και τό οψηλό χριστιανικό και φιλειρηνικό του πνεῦμα.

Ἡ εἶδηση τῆς ἀποδημίας του Αθηναγόρα, ἡ

ὅποια προκάλεσε βαθύτατη συγκίνηση μετεδόθη υπό πλειάρδος ξένων πρακτορείων εἰδήσεων, τά όποια περιγράφουν τό οὐψηλό διάστημα και τὴν ιστορική ἐπιθλητική πρωτικότητα του ἔκλιπόν τος Ιεράρχου. Χαρακτηριστικῶς, ό εἰς Κωνσταντινούπολιν δινταποκριτής τοῦ πρακτορείου Ὁσσοσιεῖτεντ Πρές κ. Ρόγυνεϋ Πράγητερ, σέ τηλεγράφημά του μεταδοθέν ἀπό τὴν ἔδρα του Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου χαρακτηρίζει τὸν Αθηναγόρα «δινανεωτήν τῆς ζωῆς» και «διναμορφωτήν τῆς Ὁρθοδόξου Ἔκκλησίας».

Δμουν τοτε οεκατριῶν ἔτῶν", συνεχίζει ο Πατριάρχης. "Ἡ μητέρα μᾶς καὶ ἐγώ ἀρρωστήσαμε σχεδόν ταυτόχρονα. Εἶχα χάσει τίς αἰσθήσεις μου. "Ολα μπερδεύονταν. Πέρασαν πολλές βδομάδες ἔτσι. "Οταν συνήλθα ἀναζήτησα τὴν μητέρα μου. Δέν ήταν ἐκεῖ. 'Ο πατέρας μου μοῦ ἐξήγησε, ὅτι τὴν εἶχε στείλει στὴν οἰκογένεια τῆς στὴν Κδνιτσα. "Δέν μπορούσαμε νὰ ἔχουμε δύο βαρειά ἀσθενεῖς ταυτόχρονα στδ σπίτι! Περίμενα τὴν ἐπιστροφή τῆς μητέρας μου. Ἀνάρρωνα δύσκολα καὶ μὲ μεγάλο κόπο. Εἶχα μείνει πετοῖ καὶ κβκαλό.

Μιά μέρα, ήταν χειμώνας, λιαζόμουν στὴν αύλη τοῦ σπιτιοῦ. Κάποιος μπήκε μέσα καὶ μέρωτησε: "Ἐδῶ μένει ὁ Ματθαῖος Σπύρου, ξεύρεις αὐτὸς ποὺ ἔχασε τὴν γυναικα του;" — "Ἐτοι ἔμαθα τὸν θάνατο τῆς μητέρας μου. Εἶχε πεθάνει πρὶν ἀπὸ τρεῖς μῆνες. Ήταν τριάντα ἑπτά ἔτῶν. Ποτέ μου δέν ἔχω παρηγορηθῆ. Μοῦ λείπει πάντα.

Καὶ τοὺς τρεῖς αὐτοὺς μῆνες ἀνεβαίναμε συχνά πάνω σ' ἓνα φηλό λόφισκο καὶ κοιτούσαμε πρὸς τὴν Κδνιτσα, ὅπως οἱ Μουσουλμάνοι ποὺ γιὰ νὰ προσευχηθοῦν στρέφονται πρὸς τὴν Μέγκα. Τὴν Κδνιτσα τὴν πόλη τῆς μητέρας μας".

Τάκης Παπαόημούλης

Τοῦ κ. Θ. Ζώη

Στίς 2 'Ιουλίου, ἔξεπλήρωσε τὸ κοινό χρέος ὁ ΤΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ.

'Υπέστη τὴν τελικήν σκληρή δοκιμασία, καὶ στίς 3 'Ιουλίου ἐκηδεύθη, στὸ Δο Νεκροταφεῖο 'Αθηνῶν, ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς, συμπατριώτες καὶ φίλους του.

Δεκάδες τὰ στεφάνια, μεταξύ τῶν δύοιων καὶ τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν "Ο ΔΩΣ". 'Επικῆδειος λόγος συναδέλφου του, στὸ Γενικὸ Δογιστήριο καὶ μιᾶς τρομακτικῆς βροχῆς, ἔκαναν πιὸ μαύρη τῇ μέρᾳ ποσ μᾶς ἄφησε ὁ Τάκης.

Γεννήθηκε στὴν Κόνιτσα τὸ 1904. 'Απεφοίτησε τοῦ Γυμνασίου, μὲ τὸ βαθμὸν ἄριστα. Πῆρε τὸ πτυχίο τῆς Νομικῆς καὶ τὴν ἀδειὰ τοῦ δικηγόρου. Τὸ 1931 διερέσθηκε στὸ Γενικὸ Δογιστήριο τοῦ Εράτους, κατόπιν διαγωνισμοῦ. Προήγετο πάντοτε κατ'ἀπόλυτο ἐκλογῆς καὶ ἔφτασε στὸ βαθμὸν τοῦ Διευθυντοῦ Α'. Τὸ 1966 συνταξιοδοτήθηκε.

'Υπῆρξε ἀπὸ τοὺς ἰδρυτάς τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν ὁ 'Αῶος καὶ ἔκαν γιὰ πολλὰ χρόνια Πρόεδρος του. 'Επίσης πολλὰ χρόνια ἔκανε μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Πανηπειρωτικῆς 'Αδελφότητος 'Αθηνῶν.

Κατά καιρούς, ὑπῆρξεν μέλος τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων διαφόρων 'Οργανισμῶν (Ταμεῖον 'Ασφαλίσεως 'Αρτοποιῶν, ΚΟΜΔΕ, 'Οργανισμοῦ 'Αποχετεύσεως Πρωτευούσης, Ταμείου Προσωπικοῦ ΣΠΑΠ, οἶκου ναύτου, 'Ινστιτούτ Γεωλογίας καὶ 'Ερευνῶν 'Υπεδάφους, τῆς 'Επιτροπῆς Συντάξεως Κώδικος πε καταστάσεως Δημοσίων 'Υπαλλήλων κλπ.)

Διὲς τὴν εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν του, ἀλλὰ καὶ τὰς ὄργανωτικὰς αὔτοῦ ἴκανότητας ἔτειμήθη μὲ τὰ παράσημα Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Τάγματος Γεωργίου τοῦ Δου καὶ τοῦ Σταυροῦ τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Τάγματος τοῦ Φοίνικος. 'Επίσης γιὰ τὴν ὄργανωση τῆς 'Υπηρεσίας Περιθάλψεως τῶν ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων τοῦ Δημοσίου, ἔτυχε τῆς ἡθικῆς ἀμοιβῆς τῆς εύφημου μνείας κοινοποιηθείσης μὲ ἀπόφασιν τοῦ 'Υπουργοῦ σε ὅλες τὰς 'Υπηρεσίες τοῦ 'Υπουργείου.

Πέρα καὶ πάνω ἀπ'ὅλα ὁ Τάκης ήταν ἔντιμος, εὐγενέστατος, κοινωνικῶτας, ἀγαπητός, φιλεύσπλαχνος, μὲ ἀπέραντη ἀγάπη γιὰ τὸν τόπο μας κι ἴδιατερα γιὰ τὴν Κόνιτσα....

'Απὸ χρόνια ἔτοιμαζε τὸ βιβλίο του Η ΚΟΝΙΤΣΑ ΠΟΥ ΕΣΒΗΣΕ καὶ ποὺ δέν πρόβατασε νὰ τὸ ἴδῃ τυπωμένο παρ'ὅλες τὰς προσπάθειες τῶν διηθῶν του. "Αφῆσε ὅμως ἔντολή στούς δικούς του, μόλις τυπωθῆ καὶ ἔτοιμασθῆ νὰ μολυσθῆ σε φίλους του καὶ φίλους τῆς Κόνιτσας.....Χάθηκε ἔνας ἄξιος καὶ ἔξοχος Κονιτσιώτης ποὺ ξωσε μὲ τὴν πάροδο τῶν χρόνων ξεχασθῆ. Δέν θά ξεχασθῆ ὅμως ποτέ τὸ βιβλίο του ἔτοιμο πού πλημμυρίζει ἀπὸ ἀγάπη γιὰ τὸν τόπο, γιὰ τοὺς ἀνθρώπους.

"Ἄς εἶναι ἐλαφρό τὸ χῶμα πού σε σκέπασε ἀγαπημένε κι ἀξέχαστε Τάκη

-5- Τά τζαμιά τῆς Κόνιτσας

τοῦ κ. Ἀναστασίου Εὐθυμίου

TZAMIA (Τζαμί Χουσεΐν Σιέχ)

Ἡ παροῦσα ἐργασία μᾶς ἀποτελεῖ τηνīμα δλοιλήρου πραγματείας περὶ τῶν μουσουλμάνων τῆς Κονίτσης καὶ δημοσιεύεται ὡς ἐπίκαιρος ἐπὶ τῇ εὐκαλ-ρέᾳ τοῦ χαρακτηρισμοῦ (κηρύξεως) ὑπὸ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου ὡς διατηρητέων Ἰστορικῶν μνημείων ἐντὸς τῆς Κονίτσης τοῦ ἀρχαίου Τζα-μιοῦ τοῦ, συντάνου Σουλεϊμάν τοῦ Μεγαλοκρεποῦς τῆς Κάτω Κονίτσης, καὶ τῶν σεραγιῶν τοῦ Ζεύνελμπετ (χάμκως) καὶ Χουσεΐν Σίσκου.

Στὴν Κόνιτσα ὑπῆρχαν δύο τζαμιά καὶ τὰ δυο σουλτανικά κτίσματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ ἀρχαιότερο εἶναι ἔκεινο ποὺ ὑπῆρχε στὴν κεντρικὴ ἀ-γορά καὶ σώζονται ἀκόμη τὰ ἐρείπια του πίσω ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο "ΠΙΝΔΟΣ" δέκατα ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν Οἰνονομικὴν Ἐφορία.

Γιά τό τζαμί αὐτό ὁ Χ. Σούλης στά Ἡπειρωτικά Χρονικά τοῦ 1933 σελ. 9κ γράφει ὅτι "ὁ Ἰδιος ὁ Βαγιαζήτ ὁ Β' ὄπως μοῦ εἶπεν ἡ κ. BABIGER (καθηγητής τῆς Τουρκικῆς Ἰστορίας στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Βερολίνου ποὺ ἐπεσκέφθηκε τὰ Γιάννενα καὶ τὴν Κόνιτσα κατά τό ἔτος 1932) εἶχε κτίσει καὶ τό κατεδαφισθέν ἐπίσης τζαμί τῆς ἀνω Κονίτσης".

Καὶ ὅντως ὁ καθηγητής αὐτός κατά τὴν ἐδῶ ἐπίσκεψή του, ἐξέφρασε τὴν πικρία του γιά τὴν κατεδαφιση τοῦ ἀρχαίου αὐτοῦ τεμένους μέσα εἰς τό ὁποῖο ὑπῆρχαν μαρμάρινες ἐνεπίγραφες πλάκες μέ τά ὄνδματα τῶν ἰδρυ-τῶν, ἀφιερωτῶν καὶ δωρητῶν του, τίς ὁποῖες ἐπούλησε, ὥπως μᾶς ἐπληροφό-ρησαν, ὁ τότε ἰδιοκτήτης του, εἰς τόν περιβόητον Τακή μπέην Φράσιαρην ἀντὶ 25-30 χιλιάδων δρχ. περὶ τό 1930 καὶ αὐτός τίς ἐφυγάδευσε εἰς τό ἔξωτερινό καὶ τίς ἐπούλησε ἐκατό καὶ πλέον χιλιάδες δρχ. μέ ἀποτέλεσμα νὴ μήν γνωρίζωμεν οὕτε καὶ σὲ ποιό μουσεῖο τοῦ ἔξωτερικοῦ εὑρίσκονται γιαὶ νὲ ζητήσουμε ἀντίγραφά των. Δέν εὑρέθηκε δέ καὶ κατά κακήν τύχην οὕτε κανεὶς τούλαχιστον νά τίς φωτογραφίσῃ. Ἀλλά δυστυχῶς καὶ ἡμεῖς σήμερα πού καταβάλομε προσπάθεια νά φωτογραφίσουμε καὶ περισώσαμε τίς ἐλάχιστες ἀκόμη ὑπάρχουσες τουρκικές ἐπιγραφές τῆς Κόνιτσας, συναντοῦ-με ἀπροθυμία, ἀδιαφορία, καὶ ἔλλειψη ἐνδιαφέροντος ἀπὸ τούς δυναμένους νά μᾶς βοηθήσουν. Γιά τίς ἐνεπίγραφες αὐτές πλάκες τοῦ τζαμιοῦ τοῦ σουλτάνου Βαγιαζήτ (Χουσεΐν-Σιέχ) ἔ διευθυντής τοῦ Δημοτικοῦ Μουσείου Ἰωαννίνων κ. Χατζῆς μοῦ ἔλεγε ὅτι κατά μία ἐκδοχή εὑρίσκονται στὴν Αἴγυπτο, πράγμα τό ὁποῖο δέν κατέρθωσα νά ἐξακριβώσω δυστυχῶς.

Τό τζαμί αὐτό χτίστηκε ἀπὸ τὸν Βαγιαζήτ τὸν Β' πιθανώτατα γύρω στό ἔτος 1500 ὅταν αὐτός ἐπέρασε ἀπὸ τὴν "Ηπειρο. Ὁ κ. "Αγγελος Παπακώ-στας ὅμως γράφει ἐσφαλμένα στὸ Ἑγκυιλοπατιδικό Δεξικό τοῦ "Ηλίου ὅτι εἶναι μεταγενέστερο.

‘Ο φίλος κ. Γιάννης Λυμπερόπουλος πάλι, στο περιοδικό Κόνιτσα (τευχ. 73 σελ. 5), γράφει ότι το τζαμί αύτό το έχτισε ο στρατάρχης Εβρενός πρός τιμήν του Βαγιαζήτ τοῦ πρώτου στά τέλη του 14ου αιώνος ἀφοῦ κατεδάφισεν τὴν ἐκεῖ υπάρχουσαν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου. Καὶ τοῦ θέτι υπῆρχεν ἐκεῖ μεσαιωνικός ναὸς τοῦ Ἀγίου Γεωργίου ὅλοι οἱ παλιοὶ Κονιτσιῶτες τοῦ θμολογοῦσαν. Ἀλλὰ τό νά παραδεχτούμε σάν ητορά τοῦ τζαμιοῦ τοῦ Βαγιαζήτ τὸν πρώτο ή τὸν Εβρενός μοῦ φαίνεται κάπως δύσκολο διότι ὁ εօφδος καθηγητῆς Μπαμπιγκέρ πού ἀναφέρει τὸν Βαγιαζήτ τὸν Β' θά στηριζόταν ἀσφαλῶς σὲ σοβαρά ιστορικά ντοκουμέντα (τεκμήρια).

‘Ο Τούρκος περιηγητῆς Εβλιᾶ Τσελεμπῆ κατά τό 1670 ἔγραφε ότι υπῆρχε στὴν Κόνιτσα τέμενος ίδρυμένο ἀπό τὸν Σουλτάνο Βαγιαζήτ, χωρὶς βέβαι νά καθορίζῃ ἀπό ποιόν, τὸν πρῶτο ή τὸν δεύτερο. ‘Ο Ιστορικός Δ. Σαλαμάγκας παραδέχεται τὸν Βαγιαζήτ τὸν Α' ὡς ίδρυτή του ὁ δέ Κ. Παπαγεωργίου (‘Ηπειρ. Εστία τόμ. Δ' σελ. 420) ἀμφιταλαντεύεται μεταξύ τῶν οὗτοῦ Βαγιαζήτ, ἀλλέ στό τέλος παραδέχεται σάν ίδρυτή τοῦ ἐν λόγῳ τζαμιοῦ τὸν δεύτερο.

‘Εμεῖς παραδεχόμαστε σάν ίδρυτή τοῦ τζαμιοῦ αύτοῦ τὸν Βαγιαζήτ τὸν Β' ἀκολουθῶντας ὡς αὐθεντία τὸν καθηγητή Μπαμπιγκέρ. Κατά μία πληροφορία πού μᾶς ἀπέστειλε ὁ διευθυντής τῆς Εθνικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Αγκύρας κ. Ἀντνάν Οτουκέν, τὸ τζαμί αύτοῦ ἀνακαινίσθηκε κατά τό ἔτος 1699 ἀπό τὸν Κονιαρλῆ (ἐξ Ἰκονίου) Χασάν Πασιᾶ.

Καὶ τώρα ή ἐπίσημη ὄνομασία του. Δέν ἐτιμᾶτο οὕτε ἐπ' ὄνδρα τοῦ Σουλτάνου Βαγιαζήτ οὕτε τοῦ ἀνακαινιστοῦ Χασάν Πασιᾶ. Ή κανονική ὄνομασία του, πού ἀπαντήσαμε σὲ ἐπίσημα ἔγγραφα τοῦ περασμένου αἰώνος καθώς καὶ τοῦ τελευταίου Μουφτῆ τῆς Κονιτσῆς, εἶναι “Τζαμί Χουσεΐν Σιάχ”. Πιθανώτατα εύτος ὁ Χουσεΐν θά ήταν ὁ πρῶτος ζεῖχης πού τό ἐγκαινίασε.

“Οταν ίδρυθηκε τὸ τζαμί, φαίνεται πώς ή γύρω περιοχή ἀφιερώθηκε ὅλη σ' αὐτό. Ἀργότερα δέ, σάν ἔγινε τό παζάρι, (ἀγορά) τέ οἰκόπεδα ἀγοράσθηκαν ἀπό τοὺς διαφόρους ἀργαστηριαραίους (ιαταστηματάρχες) ἀλλά καὶ πάλι τό τζαμί (βακούφι) διατηροῦσε μιά φιλή ἐπικυριαρχία ἐπάνω σ' αὐτά, καὶ κάθε χρόνο εἰσέπραττε ἔναν φρο-ένοικο πού ὄνομαζόταν γερχάκι (έδαφονδιο) ὅπως θά ίδοιμε στά δημοσιευόμενα σέ συνέχεια ἔγγραφα.

Μετά τὴν ἀναχώρηση τῶν Μουσουλμάνων τῆς Κονιτσῆς, τό ἀρχαῖο αύτοῦ τζαμί, ἀντὶ νά διατηρηθῆ σάν τοπικό ιστορικό μνημεῖο, πουλήθηκε μᾶς μέ τὴν περιοχή του ἀντὶ 27.000 δρχ. νομίζω, δηλαδή ἀντὶ πινακίου φανῆς, οὐκ ἀνταλλάξιμο ἀπό τὴν Τράπεζα στὸν Β. Ζήση καὶ ἀπ' αὐτόν στὸν Χ. Παπαχρηστόν ὁ δόποντος καὶ τό κατεδάφισε.

‘Ανέκδοτες πήγες καὶ ἔγγραφα σ' ἑπᾶς γνωστά μέχρι σήμερα σχετικά

μέ τό τέλος πού ιστοροῦμε εἶναι οἱ ἔξι.

Στό φύλλο ἀριθ. 7 (3-7-1869) τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς ἐφημερίδας "Ιωάννινα - Γιάνγια διαβάζομε δτὶ γίνεται ἡ ἀνακαίνιση τοῦ παρὰ τό τέμενος Χουσεῖν Σιάχ τουρκικοῦ σχολείου. Στές 9 'Απριλίου 1883 ὁ ἐπίτροπος τῶν Μουσουλμανιῶν Βακουφιῶν Κονίτσης Μεχμέτ Μουσεΐν Ρουσδή ζητάει μέ ἀναφορά τον ἀπό τόν Καῦμακάμη τήν μεταφορά τοῦ ἔβδομαντιανού παζαριοῦ ἀπό τό Παληοχώρι (σημερινή Κεντρική Πλατεῖα) στήν πέριξ τοῦ τεμένους Χουσεῖν 'Αγᾶ Σιάχ περιοχῆς πρός ἀξιοποίησιν αύτῆς. Παρόμοια ἀναφορά κάνουν στές 10 Φεβρουαρίου 1884 καὶ οἱ γύρω στό τέλος παταστηματάρχες καὶ ἐπαγγελματίες. 'Αλλά φύγεται πώς δέν εἰσαιονθηκαν οἵτε ὁ ἐπίτροπος, οἵτε αὐτοί, διδτὶ στές 2 'Ιουλίου 1902 ἀπαντοῦμε καὶ ἄλλην ἀναφοράν των πρόσων τόν Καῦμακάμη μέ τό ἕδιο αἴτημα.

"Ενα ἔγγραφο τοῦ ἔτους 1919.

" "Ελαβον παρά τοῦ κ. Παναγιώτου Ρούβαλη διά δόνο μαγαζιέ τό γιαρχακή (ἐδαφονόμιον) μέχρι τέλη Νοεμβρίου 1919 καὶ εἶμαι ἐξωφλημένος". καὶ προηγούμεναι ἀποδείξεις θεωροῦνται ἄκυροι.

Κόνιτσα 12 Νοεμβρίου 1919.

"Ο 'Επίτροπος τοῦ τέλος Χουσεῖν Σιάχ Σαμπήτ Μουσεΐν 'Εφέντης" ('Ελληνιστής).

"Ακολουθεῖ τουρκικό κείμενο καὶ σφραγίδα τουρκική. 'Υπάρχουν δέ στό ἀρχεῖο Ρούβαλη παρόμοιες ἀποδείξεις ἀπό χρονολογία 1907 μέχρι 1922.

ΨΗΦΙΣΜΑ Τό διοικητικόν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου τῶν 'Ἐν 'Αθήναις Κονίτσιων ΛΩΟΣ, ἐπε τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ συμπατριώτου μας

ΤΑΚΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗ

διατελέσαντος Προέδρου τοῦ Συνδέσμου
συνῆλθεν εἰς ἔκτακτον συνέδριασιν καὶ ἀπεφάσισεν
α) Ήδη παρευρεθῆ σύσσωμον κατά τήν κηδείαν του.
β) Ήδη καταθέση στέφανον.
γ) Ήδη στελλη συλληφητήρια εἰς τήν οἰκογένειάν του.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τό διοικητικόν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου τῶν 'Ἐν 'Αθήναις Κονίτσιων ΛΩΟΣ

ἐπε τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου
τέκνου τῆς πατρίδας μας

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ

συνῆλθεν ἔκτακτως εἰς συνέδριασιν καὶ ἀπεφάσισεν

ηδη ἀποστέλλη συλληφητήρια γράμματα

ηδη παραστῇ σύσσωμο εἰς τήν 'Ἐν 'Αθήναις τελεσθησανη
ἐπιειμημόσυνο δέηση.

'Αθήναις 8 'Ιουλίου 1972.

Τέταρτη Ημέρα

-8-

Υπό της Τ.Υ.Δ.Κ. συνετέγησαν μελέται διά τήν κατακευήν υδατοδεξαμενής εἰς Ελεύθερον, Κοινωνικοῦ Γραφείου εἰς Παλαιοσέλιον, καὶ ὑδρευτικοῦ ἔργου εἰς Πυρσόγιανην.

---o---

Τήν 10-6-72, ἀφίχθη εἰς Κόνιτσαν ὁ ἀρχηγός τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων κ. Γιαννούλης.

Τήν Κυριακήν II-6-72 ἐγένετο εἰς 'Αμάραντον ἡ τελετή τῆς υἱοθεσίας τοῦ χωρίου ὑπό τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, ἀντιπροσωπεία τῆς ὁποίας, ἀφίχθη μὲν ἐπικεφαλῆς τὸν 'Αρχηγόν κ. Γιαννούλην.

Τήν 13-6-72, ἀφίχθησαν εἰς Κόνιτσαν ἔξι ἐπιφανεῖς ξένοι ὄρειβαται 5 "Ἄγγλοι οἱ κ.κ. "Αντριου δούξ τοῦ Ντεβορσάντρ, πρώην ψυχούργος τοῦ Μάκ-Μίλαν Πάτρικ Λῇ Φέρμορ εἰς ἐκ τῶν ἀπαγωγέων τοῦ Γερμανοῦ Στρατηγοῦ Κράυπερ ἐπὶ κατοχῆς εἰς Κρήτην, Ρόμπιν Φέντεν μετά τῆς κυρίας του, Πῆτερ Μάκ-Κόλ, καὶ ὁ 'Ελβετός χιονοδρόμος Κάρλ Νάτερ. Οἱ ἀνωτέρω ἀνήλιθον μέσω τῆς Χαράδρας τοῦ 'Αώου καὶ Μονῆς Στομίου εἰς τὸ καταφύγιον Γκαμήλας. "Εμειναν δέ ἐνθουσιασμένοι ἀπό τὰς φυσικὰς καλλονάς καὶ τὰ τοπικά τῆς Χαράδρας 'Αώου καὶ Γκαμήλας, διὰ τὰ ὁποῖα ὁ κ. Λῇ Φέρμορ εἶπεν ὅτι εἶναι ἀνώτερα τῶν 'Ελβετικῶν.

---o---

Υπό συνεργείου τῆς 'Αρχαιολογικῆς 'Υπηρεσίας 'Ιωαννίνων ἥρχισαν καὶ συνέχιζονται αἱ ἐργασίαι ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως τῆς Ιστορικῆς λιθίνης γεφύρας 'Αώου Κονίτσης.

Τήν 20-6-72 ἐπεικέφθησαν τήν Κόνιτσα οἱ σπουδασταὶ τῆς 'Ανωτέρας Σχολῆς Πολέμου (ἀνώτεροι ἀξιωματικοί) μὲν ἐπικεφαλῆς τὸν Διοικητήν αὐτῆς ταξιαρχὸν κ. Παπανικολάου.

---o---

"Αγέλη ἐκ 30 περίπου ἀγριοχοέρων ἐθεάθη πλησίον τοῦ χωρίου Πύργος, ἔτερα ἀγέλη εἰς τὰ χωρία Νικάνορα καὶ Καστανέαν.

---o---

Τήν 25-6-72 ἔλαβον χώραν αἱ ἐξετάσεις τῶν τριῶν ἀημοτικῶν σχολείων.

---o---

Τήν 25-6-72, ἔφονεύθη εἰς τὸ χωρίον Καστανέα ἡ Εύσταθία χήρα Εύθυμου δούκα, ἔτῶν 70, καταπεσοῦσα ἐκ Κερασέας ὅπου εἶχεν ἀνέλθει διὰ νὰ περισυλλέξει κεράσια.

---o---

Πρό διετίας ἐγένετο ἡ Ἰναρξίς πρός κατακευήν "Παιδικῆς Χαρᾶς" εἰς τήν ἐνω Κόνιτσαν σύμφωνα μὲν τήν θέλησιν τοῦ ἀειμνήστου εὑεργέτου 'Ιπποκράτους Νάτση ἡ Μπαλίδα, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀφῆσει ἀληροδότημα 80 περίπου χιλ. δρχ.

Την 28-6-72, ἐπεισέφθησαν τὴν Κόνιτσαν οἱ σπουδασταὶ τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Εὐελπίδων μετέ τῶν κ.κ. καθηγητῶν τῶν.

—O—

Κατά τὸ ληξεν σχολικὸν ἔτος, ἀπερούτησαν ἐκ τοῦ Πυργού Κονίτος 39 μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι, καὶ ἔμειναν ἀνεξεταστοῖς 16.

—O—

Την 30-6-72 συνεκροτήθη εἰς Κόνιτσαν Παιδαγωγικὸν Συνέδριον εἰς τὸ ὅποῖον παρευρέθησαν ὅλοι οἱ διδάσκαλοι τῆς περιοχῆς. Προσέφεραν δὲ οἱ κ.κ. διδάσκαλοι (καὶ διδασκάλισσαι) ἐξ ἑρένου μεταξύ αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν Σχολικῶν ταμείων τὸ ποσόν τῶν 49.300 δρχ. ὑπέρ τοῦ νεοανεγερθέντος ἐν Κονίτοι τοῦ Ι. Ναοῦ τοῦ Ἀγίου καὶ Ἐθναποστόλου Κοσμᾶ τοῦ Αἴτωλοῦ.

—O—

Ἐπιστρώθη διὰ τοιμέντου ἡ ἀπό Μητρόπολιν μέχρι Πλατάνιας "Ανω Κονίτος ὁδὸς.

ΓΑΜΟΙ-ΜΝΗΣΤΕΙΑΙ

Την 5-6-72, ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα οἱ γάμοι τοῦ κ. Γεωργίου Π. Γκίκα (Fevtzioglou) μετά τῆς δεύτερης Σοφίας Νικ. Γαλταγίδου. Ὁμοίως τὴν 18-6-72 ἐτελέσθησαν εἰς Ἰωάννινα οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἀποστόλου Χ. Ράπου ἐκ Βουρμπιάνης μετά τῆς δεύτερης Καλλιδηῆς Μυλωνᾶ ἐκ Φλαμπουραρέου Ζαγορίου, καὶ τὴν 25-6-72 εἰς Κόνιτσαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Χρήστου Γ. Φασούλη ἐκ Λυκορράχης μετά τῆς δεύτερης Μαρίας Χαρακούδη ἐκ Καστανέας.

Ο κ. Εὐάγγελος Μένος, ἐκπαιδευτικός τοῦ Ἐσν. Ὁρφανοτροφείου Κονίτος καὶ ἡ δεύτερη Χριστίνα Η. Τζιαλλατζή ἐξ "Ανω Κονίτος ἀντκαλαξαν διμοιβαίαν ὑποσχεσιν γάμου.

—O—

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἀπεβίωσεν εἰς Ἀθήνας ὅπου εἶχεν μεταβῆ πρὸς ἐπεισεψίν τῶν τέκνων του ὁ σεβαστός πρεσβύτης Ἰωάννης Θ. Κυρίτος ἐτῶν 75 καὶ ἐκηδεύθη τὴν ἐπομένην εἰς Κόνιτσαν. Ἀπεβίωσεν ἐπεισῆς εἰς ἥλικαν 68 ἐτῶν ὁ κτηνοτρόφος Δημήτριος Σκούπρας.

Την 6-7-72 ἐπεισέφθησαν τὴν Κόνιτσαν οἱ τελειόφοιτοι τῆς Ἀνατάτης Ἐκκλησίας Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Την 9-7-72 ἐτελέσθη εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Νικολάου πάντα μνημόσυνον ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μετασυνθότος οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρα, καταγομένου μητρόθεν ἐκ Κονίτος.

—O—

Ἡ κα Φαίδρα Βλαχοπούλου, τὸ γένος Καραγιάννη, ἐκ Πηγῆς ἐδώρησε εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ χωρίου της ἔνα ἐκτρεμέτερον ὡρολόγιον ἀξίας 2.500 δρχ. καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἀφιέρωσεν διαφέροντας εἰκόνας καὶ κανδήλας.

—O—

Μὲ λαϊκά γλέντια καὶ χορούς καὶ μὲ τὴν συμμετοχὴν πολλῶν ξενητεμένων ἐφ-

τάσθησαν καὶ ἐφέτος τὰ πανηγύρια τοῦ ἀγίου Ιωάννου στά διάφορα χωριά τῆς ἐπαρχίας μας Μάτι, "Αετομηλότσα, Λυκόρραχη, Φοβριά, Χιονιάδες, Όξυδα, Βούρμπιλανη κλπ. Τό πανηγύρι τῆς Όξυδας, σημείωσε ἐπιτυχία μέ πρωτοφανή προσέλκυση τῶν ξενητεμένων.

Μέ ἐπιτυχία ἐπίσης ἐορτάσθησαν τὰ πανηγύρια τῆς Ἅγιας Παρασκευῆς στά χωριά Μελισσόπετρα, Πηξαριά, Γοργοπόταμο, Καστανέα, Δροσοπηγή, Πηγή ή Πεκλά καὶ στήν ἄγια Παρασκευή ή Κεράσοβο.

-----o-----

Εἰς Βούρμπιλανην ἐπεσκευάσθη γενικῶς ὁ Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἅγiou Κωνσταντίνου διά τοῦ ἐκ 50.000 δρχ. κατηροδοτήματος τῆς ἀειμνήστου Μελκομένης κ. Δημαράτου καὶ ἡδη ἀνακαινίζεται ἐκ βαθρων καὶ τό ἐξωκλήσι τῆς ἔλλωτες Ἱερᾶς Μονῆς Ἅγiou Παντελεήμονος διά δαπάνης τοῦ συνταξιούχου Γυμνασιάρχη κ. Νικολάου Παπασωτηρίου.

-----o-----

Ἀφίχθη ἐκ Κέας Ὅμερος Η.Π.Α. καὶ μετέβη εἰς τήν Λίδιατέραν του Πατρίδα Βούρμπιλανην ὁ κ. Αθανάσιος Δ. Βενιζαδές. Ο κ. Βενιζαδές εἶναι ἡλικίας 84 ἔτῶν καὶ ἀπουσιάζει ἀπό τό χωριό του ἀπό τοῦ ἔτους 1907.

-----o-----

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ-ΒΑΛΤΙΣΕΙΣ

Ο κ. Σπυρίδων Π. Ζαχαράκης, ἐγένετο πατήρ ἀρρενος τέκνου, ὁ δέ αἱδεσιμώτης κ. Δημ. Εύθυμου έφημέριος Καβασίλων θήλεος καὶ ὁ κ. Ζήσης Ζέρβας ἐξ Ἀρμάτων διεδύμων θηλέων.

Τήν 9-7-72, ὁ ἐξ Ἀθηνῶν κ. Χρήστος Κατσιφῆς ἐγένετο ἀνάδοχος τῆς μικρᾶς θυγατρός τοῦ κ. Σόλωνος Βλάχου χαρίσας εἰς αὐτήν τό ὄνομα Ἀφροδίτη.

Τήν 2-7-72, ἐτελέσθησαν εἰς Κόνιτσαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Γεωργίου Ἀρ. Καραμουράτη μετά τῆς ἐκ Λυκορράχης δίδος Ἀνθούλας Γ. Κδούκηου καὶ τήν 23-7-72 τοῦ κ. Ματθαίου Ι. Βλάχου, δημοδιδασκάλου ἐκ Βούρμπιλανης μετά τῆς συναδέλφου του, δίδος Ἐλευθερίας Τσινασλανίδου ἐκ Κονίτσης. Εἰς δέ τό Ἀσημοχώριον ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Ζήση Ε. Τσεπέλη μετά τῆς δίδος Χαρικλείας Ι. Γεωργίου.

Ο κ. Ἀπόστολος Κυρτζόγλου ἐκ Κονίτσης καὶ ἡ δισ Χρυσούλα Τσιλίφη ἐξ Ἡλιδρραχης ἀντίλλαξαν ἀμοιβαίνων υπόσχεσιν γάμου.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Τήν 5-7-72 ἀπεβίωσεν εἰς ἡλικίαν 25 ἔτῶν ἡ Μαρία Γιαννημέλου ή Λιδγκα.

Τήν 28-7-72, ἀπεβίωσεν εἰς Ἀθήνας εἰς ἡλικίαν 97 καὶ πλέον ἔτῶν (πιθανόν 100) ὁ Νικόλαος Σωτηρίου, ή Δημητρούλης καὶ ἐνηδεύθη τήν ἐπομένην εἰς Κόνιτσαν, συμφώνως πρός τήν τελευταίαν του ἐπιθυμίαν. Ο μεταστάς ἐγνώριζεν καὶ μᾶς μετέδωσεν κατά καιρούς διάφορα παλαιά ιστορικά περιστατικά καὶ γεγονότα τῆς Κονίτσης.

Τήν 3-8-72, ἀφίχθη εἰς Κόνιτσαν ὁ Ὅμηρος Περιφ. Διοικητής Ἡπείρου κ. Π. Κωτσέλης, πρός ἐπιθεώρησιν ἐντελουμένων εἰς τήν περιοχήν μας ἔργων. Ομοίως δέ τήν 4-8-72, καὶ ὁ Νομάρχης κ. Λιοτόπουλος.

'Αποκερατώθη πλήρως ή διέλανοιεις τῆς μέχρι τοῦ χωρίου Ηλημάτι ἀμαξινῆς ὁδοῦ Τῇν 12-8-72, ὑπεγράψη μεταξύ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ 'Εενικοῦ Ιδρυμάτος κ. Μιχ. Σένου καὶ τοῦ Δημάρχου Κοντστούς κ. Θ. Καρατζήμου, τὸ ευρισκόμενον μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος τοῦ ὀωρηθέντος δημοτικοῦ εἰκοπέδου ἐκτάσεως ἐννέα στρεμμάτων εἰς θέσιν Γραβίτσας ὅπου θὰ ἀνεγερθῇ τὸ μικτόν Γυμναστεῖον Οἰκοτροφεῖον Κοντστούς.

Πρωτοφανῆς ὑπῆρξεν ἔφετος ή ἔξορμησις τῶν ταξιδεμένων συμπατριώτων μας πρὸς τέ χωριά των, για νὰ γιορτάσουν τὸ πανηγύρι τῆς Παναγίας. Καὶ ἔτσι ἔορτέσθη καν μέ ἔξαρετική ἐπιτυχίας δικαπενταύγουστο τά πανηγύρια στέ χωριά Μελιδοσκέπαστη, 'Αετόπετρα, Παυρνιά, Φεύρια, 'Αετομηλίστα, Γοργοκόπταμο κ.ἄ.

Στὴν Πυροβολιανηνη παρατηρήθηκε μεγάλη κοσμοσυρροή καὶ πηγαῖο γλέντι. Τό τοῦ καὶ στὸν Πύργο, ὅπως καὶ στέ χωριά τῆς Λάκκας, 'Άδου, Παλαιοσέλι, Παλόες, "Αρματα καὶ Δίστρατο, ὅπου οἱ λαϊκοὶ χοροὶ συνεχίζονται ἕπει τριήμερον.

Καὶ στὴν Παναγιά τῆς "Ανω Κοντστούς" ἔγινε καλὸς γλέντι.

"Αριτοι ἐνεφανίσθησαν καὶ πάλιν εἰς διάφορα χωριά τῆς 'Επαρχίας μας. Εἰς τά πέριξ τῆς Κοντστούς Βουνά Μύγαν καὶ Κελογερικόν κατεσπάραξαν αἴγοπρόβατα καθώς καὶ εἰς Επηγήν. Εἰς δέ τὴν Βούρμπιανην μέσαν ἀγελάδα τοῦ Θεοφάνους Σκούφια.

'Εδιορίσθησαν οἱ Ιατροί κ.κ. Παντ. Κουφάλας, εἰς τό 'Αγροτικὸν 'Ιατρεῖον Πάδων καὶ 'Ιωάννης Δημόπουλος εἰς τό τῆς 'Αγίας Βερβάρας.

Μερίμνη τοῦ 'Αρχηγεῖου 'Αστυνομίας Πόλεων, τὸ δικοῖον ὡς γνωστόν υἱοθέτησεν τὸν 'Αμέραντον, ἀπεστάλησαν καὶ παρεθέρισαν δωρεάν εἰς τὰς Παιδικὰς Κατασκηνώσεις "Αγίου 'Ανδρέα", τῆς 'Αστυν. Πόλεων οἱ μαθηταὶ τοῦ Σχολεῖου τοῦ ὡς .άνω χωρίου.

Πρὸς τὸν ἔξοχώτατον Πρωθυπουργὸν 'Αντιβασιλέα, κ. Γεώργιον Παπαδόπουλον, ἐναλαβόντα τὸ ὑπόλοιπον τῆς δαπάνης ἀποκερατώσεως τοῦ ἀνεγερθέντος ἐν Κοντστοφί 'Ιεροῦ Ναοῦ τοῦ 'Αγίου Κοσμᾶ τοῦ Αίτωλοῦ, ἀπεστάλη ὑπὲ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Σεβαστιανοῦ εὐχαριστήριον τηλεγράφημα.

'Επεστρώθη μέ τοιμέντο ἥ δόδος 'Αβέρωφ κλ. ὄηλαδη ἀπό τὴν ἀγορά (Πρακτορεῖο Εφημερίδων) μέχρι Καρυές καὶ Διόγκα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ 31-8-72

'Αφεξεις- 'Αναχωρήσεις

'Αφέχθησαν ἔξ "Αθηνῶν οἰκογενειακῶς οἱ κ.κ. 'Αλέκος Δαμπρόδης, Δημ. Τσαρνάπης, 'Ιωάννης Λυμπερόπουλος, Γεώρ. Φοῦντος, Σωκράτης Κ. Δημάρατος (διεύθυντης Βούρμπιανην) Χαρέλαος Πατέρας, Παναγιώτης Σ. Ρούμπος, Κων. Δάλος (διεύθυντης Βούρμπιανην) Κων. Φλώρος κ.ἄ.

Εξ Η.Π.Α. οἱ κ.κ. Μιχαλάκης Χ. Παπαχρηστόδης (οἰκογενειακῶς) καὶ οἱ ἐκ Συρογιάννης Γρηγ. Δούρας, Κων. Βέτσας, 'Αντών. Χ. Ματαράς, 'Αντών. Δ. αταράς, Κυριάκος Γιβώης, 'Ιω. Χρυσάφης, Γαρούφ. Γ. Γαλάνης κ.ἄ.

Ἐκ Δ. Γερμανίας οἱ κ.κ. Κων. Πέντος καὶ Σωκράτης Μένθος.

Ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ κ. Κων. Δ. Δαμπρόδης Ιατρός.

Ἐκ Νοτίου 'Αφρικῆς ὁ κ. Νικολ. Λυμπερόπουλος.

Γενήσεις-Βαπτίσεις.

‘Ο κ. Σωτήριος Τουφέκης έγένετο πατέρης ἄρρενος τέκνου, ὁ δέ κ. Θωμᾶς Χ. -10
Παπαμιχαήλ, θῆλεως. Όμοιώς καὶ ὁ κ. Σωτήριος Τσινασλανίδης.
Τὴν 27-8-72, ὁ κ. Βασιλείος Κυπαρίσσης, ἐξ ὀξυῖς, ἔγένετο ἀνδρεύς τοῦ
μικροῦ υἱοῦ τοῦ κ. Ματθαίου Μ. Βλάχου, χαρίσας εἰς αὐτὸν τό ὄνομα Ἀπόστο-
λάκης.

Γάμοι.

Τὴν 20-8-72, ἐτελέσθησαν εἰς Πυρσόγιαννην, οἱ γάμοι τοῦ ἄρτι ἀφιχθέντος
ἐξ ΗΠΑ κ. Γεωργίου Σ. Τσούθαλη, μετά τῆς θυγατρός τοῦ Προέδρου τῆς Κοινό-
τητος δέδος Μαριγούλας Φιλιπ. Περώνη. Παρευρέθησαν πολλοί προσκεκλημένοι
καὶ ὁ γάμος ἔγινε μέ δύο ζυγές ὅργανα καὶ σύμφωνα μέ τά παλαιά καὶ πατρο-
παράδοτα ἥση καὶ ἔθιμα.

Όμοιώς τὴν 20-8-72 ἐτελέσθησαν εἰς Κόνιτσαν οἱ γάμοι τοῦ δημοδιδασκάλου
κ. Παναγιώτου Ν. Ντεντοπούλου μετά τῆς δέδος Μαριάνθης Α. Φατέ.

Καὶ εἰς Πουρνιάν τοῦ κ. Παναγιώτου Ἀντωνίου μετά τῆς ἐκ Πύργου δέδος
Ἐλευθερίας Ἀναστασίου, καὶ τοῦ κ. Δημ. Παπατρύφωνος μετά τῆς δέδος Λουτ-
ζας Παπαδάκη. Καὶ ἄλλοι γάμοι ἐτελέσθησαν εἰς Λαγκάδαν, Δροσοπηγήν καὶ
ἄλλα χωριά.

Θάνατοι

Ἀπεβίωσαν. Εἶς ὀξεάν ὁ Κων/νος Λάζος ἔτῶν 65 καὶ εἰς Κόνιτσαν ἡ Διαμάντω
Λιόγκου ἔτῶν 48.

Τὴν 7-9-72, ἐφονεύθη εἰς τό χωρίον Καστανέα ὁ Παῦλος Καλογήρου, ἔτῶν 55
ὑλοτόμος, καταπλακωθείς ὑπό δένδρου τό ὅποιον ἀπέκοψεν.

Ἡ ἀκριτική Κόνιτσα ἔλαβεν μέρος εἰς τὸν ἔορτασμόν τοῦ Ἐφέδρου Πολεμιστοῦ
τῆς Πολεμικῆς Ἀρετῆς τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς 23ης ἐπετείου τῆς συντριβῆς
τῶν Κομμουνιστοσυμμοριτῶν εἰς Γράμμον καὶ Βίτσι, μέ διαφόρους ἔορταστι-
κάς ἐκδηλώσεις.

Μὲ σχετική ἐπιτυχίᾳ ἔορτάσθηκαν στά χωριά Μόλιστα, Ἀγία Βαρβάρα καὶ Κε-
βάσιλα, τὰ τελευταῖα ὑπαίθρια πανηγύρια τῆς Παναγίου Πούλας (Γενέθλιον τῆς
Θεοτόκου) εἰς τὰς 8 Σεπτεμβρίου 1972.

Ἐόρτασε ἐπίσης καὶ ἡ ἀρχαῖα Ἱερά Μονή Στομίου Κονίτσης. Οἱ προσκυνηταί
ἵσαν ὀλίγα.

Τὴν 17-9-72, ἔλαβεν χώραν εἰς Πυρσόγιαννην ἡ τελετή τῶν ἀποκαλυπτηρίων
τοῦ Μνημείου τῶν πεσόντων, ἀνθυπομοιράρχου Ἀντ. Κούρκουλα, χωροφυλάκων
καὶ ἀνδρῶν τοῦ Μ.Α.Υ. κατά τὴν μάχην τῆς 16-9-1946 ἐναντίον τῶν κομμουνι-
στοσυμμοριτῶν.

Ἐπερατώθη ἡ διαπλάτυνσις τῆς Κοινοτικῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ πρὸς Πύργον
(Στράτσιανην).

Τὴν 22-9-72 ἐπεσκέφθη τὴν Κόνιτσαν ὁ Ὑπουργός Παιδείας κ. Ν. Γκαντώνας
συνοδευόμενος ὑπό τοῦ κ. Νομάρχου.

Τὴν 25-9-72, ἀφίχθη εἰς Κόνιτσαν καὶ μετέβη πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν σπιτιῶν
τοῦ Παιδείου ὁ Γενικός Γραμματεὺς τοῦ Ἐθνικοῦ Ὀργανισμοῦ Προνοίας

- (Κοινωνικής Πολιτικής) άντιστράτηγος Σ.Α. κ. Βασ. Ρούμπος.
'Η έμποροπανήγυρις τῆς Κονστούτης, τό πανάρχαιο "Παζαρόπλο" αρχισε εἰς τὰς 20 Σεπτεμβρίου καὶ τελείωσε εἰς τὰς 26. Η έμπορική ιτινηση υπήρξεν σχετικῶς καλή, ἀλλά τό ζωοπάζαρο τείνει νά καταργηθῇ.
Συνεχίζεται η διέ τσιμέντου ἐπιστρωσις τῶν δημοτικῶν ὄδων τῆς Κονστούτης.
ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ-ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ.

'Ο κ. Κων. Κυρτζόγλου, ἐγένετο πατήρ θήλεως τέκνου, ὁμοίως καὶ ὁ κ. Νίκος Χατζηεφραίμος.

Εἰς 'Ιωάννηνα τὴν 3-9-72, ὁ κ. 'Ιωάννης Μπαντεανίδης ἐγένετο ἀνάδοχος εἰς τὸ ἄγοράκι τοῦ κ. 'Αποστόλου καὶ 'Αλεξάνδρας Λώλη (θυγατρός τοῦ κ. Κων/νου Σκούφια) χαρίσας τὸ ὄνομα Κωστάκης.

Γάμοι-Μνηστεῖαι.

Τὴν 3-9-72, ἐτελέσθησαν εἰς Κόνιτσαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Γεωργίου Μακαρίου μετὰ τῆς ὀίδος Λέτσας Α. Εὐαγγελίδου καὶ τοῦ κ. Εὐαγγέλου Μάνου ἐκπαιδευτικοῦ τοῦ 'Εθν. 'Ορφανοτροφείου μετά τῆς ὀίδος Χρηστίνας Ν. Τζιάλλα.
'Ο κ. Κων. Σ. Μηλιώνης, καὶ ἡ ὁίς 'Αγγελικούλα Δ. Κουμπούρα, ἀντήλλαξαν ἀμοιβαίναν υπόσχεσιν γάμου.

Τὴν 30-9-72, ἐτελέσθησαν εἰς Κόνιτσαν οἱ γάμοι τοῦ κ. 'Ελευθερίου Θεούτη ἐκ Πύργου 'Ηλείας μετά τῆς ὀίδος Κλεοπάτρας Α. Νούτσου καταγομένης ἐκ Λυκορράχης.

Θάνατοι

'Απεβίωσαν εἰς Κόνιτσαν τὴν 18-9-72 ἡ 'Αναστασία, σύζυγος Μιχαήλ Ζακοπούλοι εἰς ἡλικίαν 78 ἔτῶν, καὶ τὴν 19-9-72 ὁ Δημήτριος Χ. Οίκονδρου (ἐκ Πύργου) ἔτῶν 79.

Τὴν 5-10-72, ἐχιδνισε εἰς τὸν Σμύλιγνα καὶ τὸν Γράμμον καὶ τὴν ἐπομένην (6-10-72) ἡ λευκὴ νύφη τοῦ βορρᾶ ἐστόλισε καὶ τὸ γύρω ἀπό τὴν Κόνιτσα βουνοκορφές κατεβαίνοντας μέχρι τοῦ 'Αγκάθι καὶ τά 'Αημηνάδια-Καφάλαν.

Τὴν 6-10-72, ἐπεισέφθη τὴν Κόνιτσα ὁ ε.α. ἀντιστράτηφος κ. Θρ. Τσακαλῶτος συνοδευόμενος ἀπό τὸν Μητροπολίτην Πρεβέζης Σεβασμιώτατον κ. Στυλιανοῦ.

'Η κυρά-Μάρω (ἡ ἀρκούδα) ἔκανε καὶ πάλι τὴν ἐμφάνισίν της καὶ ἀρκετές ζημίες στὸ χωριό Πηγή ἢ Πεκλάρι.

Κατόπιν ἀρχαιρεσιῶν ἔξελέγησαν Πρόεδρος τοῦ 'Αθλητικοῦ Συλλόγου ΠΙΝΔΟΣ ὁ κ. Παναγ. Ρέντζος ὁδοντίατρος, 'Αντιπρόεδρος ὁ ἔμπορος κ. Δημ. Πούλιος, Γραμματεὺς ὁ κ. Εύαγ. Εὐαγγελίδης, ἐκπαιδευτικός, Ταμίας ὁ κ. Παν. Ζδρέβος τραπεζικός καὶ μέλη οἱ κ.κ. Γεώρ. Νικολόπουλος ἔμπορος, Δημ. Παναγιωτίδης ὁμοίως, καὶ Βασ. Παρασκευᾶς πράκτωρ τοῦ Κ.Τ.Ε.Υ.Λ.

'Αποπερατώθη εἰς τὸ χωρίσν Πληκάτι, ἡ κατασκευή τῆς Κεντρικῆς Πλατείας καὶ μιᾶς Κοινωνικῆς 'Υπονόμου.

'Υπό τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Κονστούτης ἐλήφθη ὁμοφώνως ἀπόφασις, ὥπως

Περιεχόμενα τῶν τευχῶν 105-129

-4

1. Ἀθηναγέρα Πατριάρχου: Ἀφήγηση I23/I29, 2
2. Ἀλεξανδροπούλου Α. Ἡ ἀναβίωση τῶν Ἰστορικῶν οἰκειομῶν II7/II8, I
3. Γιούτου Γεωργίου. Ὁ γάμος μου, ποιὸς εἶναι ὁ καδόμος, τά δῶρα τοῦ Θεοῦ I20, I3.
4. Δαβάκης Κ. Συνταγματάρχης: Ἐπιστολή πρὸς Φουρκιώτες I23/I24, I
5. Δρόσου Στ. Ἡ καταστροφή τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαίθρου. III/II3, I
6. Εὐθυμίου Ἀν. Βούρμπιλανη I05/I07, 3- I08/II0, 6-III/II3, 8-II4, 10- II5/II6, I3-II7/II8, 9-II9, I0-I20, 9-I21/I22, I0. Τά περὶ ἑκατονταετείας I05/I07, 8-I08/II0, 4-II9, I3- Τά τις αιμιά τῆς Κόνιτσας I23/I29, 5.
7. Ζώη Θωμᾶς: Τάκης Παπαδημούλης I23/I29, 4
8. Ἰατροῦ Ἰωάννης: Ἡ Φούρκα καὶ τό ἔπος 1940, II7/II8, I3.
9. Λυμπεροπούλου Γιάννη: Κουνελοτροφία I05/I07, I- Μελισσοκομία I08/II0, I Τοῦ Κώστα Ρούση I08/II0, 2- Ὀρεινοί καὶ Μεθόρια III/II3, 3- II4, I-II5/II6, 3-II7/II8, 3-II9, 2-I20, 2-I21/I22, 3.
10. Μακρῆ Κίτσου: Γιάννης καὶ Θανάσης Παγώνης I20, I-Ζωγράφος Παγώνης I21/I22, I.
- II. Μακρυγιάννη: Σμαῆλιπης Κόνιτζα I08/II0, 3
- I2. Νικολαΐδου Κωνστ. Ἡ πατρινὴ οἰκία I05/I07, I0
- I3. Νικοπούλου Β.: Ὁ πατήρ Παῖσιος ὁ Φιλοθεῖτης I08/II0, 7-II4, 7-II5/II6, I0-II7/II8, II-II9, I2-I20, II- Παρακλητικός Κανδνας I21/I22, II.
- I4. Παπαδημούλης Τάκης: Ἀληθινὴ Ἰστορία φευτοπγουμένου I08/II0, I0-III/II3, 9.
- I5. Παπαϊωάννου Κώστας: Ἐπιστολή I08/II0, 7
- I6. Σούρλα Εύρ. Φύσις καὶ Τοπίον τῆς Ἐπαρχίας Κονιτσης II5/II6, I- Ἡ κόνιτσα κατὰ τοὺς Εύρωπαίους περιηγητάς II9/I.
- I7. Σιέπη Δ. Βορειοηπειρώτες καὶ Κονιτσιώτες στὴν Κορινθία I05/I07, 9
- I8. Τεχνικός Ἐπιμελητήριο: Ἀνάγκη προστασίας τῶν παλαιῶν οἰκειομῶν. I05/ I07, 7.
- I9. Τσίπη Ν. Πασχαλινές διακοπές. I05/I07, 2.

